

ת"ד 6374/08/15 - מדינת ישראל נגד שי ברי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

29 אוקטובר 2017

ת"ד 6374-08-15 מדינת ישראל נ' ברי
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
הנאשם	נגד שי ברי

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ב- 25.2.13 בשעה 08:15 או בסמוך נהג הנאשם ברכב בתל אביב ברחוב לוי אשכול מכיוון דרום לכיוון צפון ופנה ימינה בנתיב השתלבות לרח' ש"י עגנון. ברח' ש"י עגנון החל בנסיעה לכיוון מזרח.

ברחוב ש"י עגנון שלושה נתיבים, נתיב ההשתלבות, נתיב ימין ונתיב שמאל.

באותה העת רכב משה הרצנו, יליד 1927 על אופניים ברחוב ש"י עגנון, בכיוון נסיעת הנאשם בנתיב הימני מאחורי רכב הנאשם ומשמאלו.

התביעה מייחסת לנאשם נהיגה בחוסר זהירות, מבלי שנתן תשומת לב מספקת לדרך. הוא לא הבחין מבעוד מועד ברוכב האופניים שהיה משמאלו, לא נהג כפי שנהג סביר היה נוהג - סטה מנתיב ההשתלבות לכיוון הנתיב הימני, חצה על פני תמרור 815 שהיה מסומן על הכביש (קו-רצוף) ופגע ברוכב האופניים.

כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופניים ונגרמו לו חבלות של ממש.

הוראות החיקוק לפיהן הובא הנאשם לדין הן:

1. סטייה מנתיב שלא בבטחה- בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה.
2. נהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש - תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה ביחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.
3. התנהגות שגורמת נזק עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
4. אי ציות לתמרור 815 המסומן על פני הכביש - בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות

התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמות המיוחסות לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העידו נהג נוסף שנכח במקום האירוע, יצחקי רום, הוא שכן הגר בקרבת המקום ואשר העיד על אופן נסיעת רוכב האופניים. ברכיבתו הוא עקף את המכונית בה הוא נסע ב"סלאלום". כיוון נסיעתו שלו היה בדרך שירות המקבילה לרח' לוי אשכול. רוכב האופניים היה מוכר בשכונה - כמי שנוסע תמיד באופניים "מצ'וקמקות", את מעמד התרחשות התאונה - הוא לא ראה. כל שיכל להעיד עליו כי הרוכב נכנס אל הצומת הגדול שלפניו בחסות - האור האדום.

בהמשך הדרך כאשר האור התחלף ברמזור - הוא הבחין כי היתה תאונה בין הרוכב לנאשם.

עוד העיד השוטר גולן הבה, על רישומיו דוח פעולה בת/16. הוגשו בהסכמה תצלומים מהמקום, דוח בוחן והודעת הנאשם ביום התרחשות התאונה, שנערכו על ידי הבוחן שלמה מזרחי.

הנאשם העיד בבית המשפט על דרך התרחשות התאונה. לב טענתו היא - כי הוא לא היה יכול להבחין ברוכב האופניים שזיגזג בין הנתיבים, לפי ששמע מאחרים.

לא זאת אף זאת, טרם התאונה רוכב האופניים סטה ימינה לכיוון הרכב שלו ובאופן שהוא לא היה יכול לעשות דבר וחצי דבר כדי להתחמק מהתאונה או למנוע אותה. "הרוכב סטה לכיוון ימין, ונתקע ברכב, נפל מיד, עצרתי והזמנתי מד"א".

דין והכרעה

כדי להבין את מנגנון דרך התרחשות התאונה יש לשים את הדגש על מבנה הצומת, תרשים ת/15, עדותו המפורטת של הנאשם מיד לאחר התאונה ת/1- ב"הודעת נהג תחת אזהרה", והתצלום מזירת התאונה ובמיוחד תצלומים 23,24 בת/9.

הרוכב, יליד 1927, בן 86.5 בעת התאונה, נפטר טרם המשפט בלא קשר לתאונה, ומכאן שלא ניתן היה לקבל את גרסתו אף לא לפי סעיף 10(א) לפקודת הראיות.

בעדותו בת/1 - שורות 30-32 העיד הנאשם כך:

"ש. מתי לראשונה ראית את רוכב האופניים שנפגע?

ת. כשהייתי במרכז הפנייה, כי יש מרחק 5-10 מטרים בין הצומת למקום התאונה.

ש. אז מדוע נסעת בפנייה ימינה, יותר טוב שהיית ממתין נותן לו לעבור ואז ממשיך

בנסיעה, מה גרם לך לנסוע עליו?

ת. **דבר ראשון הוא היה לפני, לא הייתי צריך לתת לו לעבור הוא כבר היה לפני.** פשוט

כבר עברתי את הנתיב הימני לכיוון ישר, כלומר האמצעי זה היה בתחילת המעבר

לנתיב השמאלי ביותר ולפנימי שקרוב לאי התנועה.

...

ש. ביצעתי התאמת נזקים בין חזית רכבך לאחור האופניים וראיתי שלמעשה אתה לא

שמרת מרחק כך שחזית רכבך פגעה באחור האופניים, מה יש לך לומר על כך?

ת. **לא נסעתי איתו באותו הנתיב, שפתאום הוא בלם ולא הספקתי לבלום זהו.**

ש. ראית את צורת נסיעתו לפני התאונה?

ת. אני לא ראיתי את צורת נסיעתו את זה אמרו לי.. הוא עקף אותו מימין לשמאל, כי

הרוכב "נוסע בפיתולים".

במבט בתמונה מס' 27 בת/10, ניתן להבחין בבירור באופניים שניזקו בתאונה. ניתן להבחין כי הגלגל האחורי התעוות כולו מאחור לפנים - ומימין לשמאל, וכך גם "הסבל" (ראה ת/14 סעיף 5).

כאמור הנאשם בת/1 מאשר כי היה מגע בין רכבו לגלגל האחורי של האופניים ובלשונו בת/1 שורות 19-22:

" אני בהמשך הייתי צריך לפנות שמאלה בדרך נמיר רציתי לעבור לנתיב האמצעי, עברתי בהצלחה ראיתי את רוכב האופניים שסטה מעט שמאלה ונוצר מגע בין הצד הימני הקדמי שלי לגלגל האחורי של האופניים. הרוכב נפל לכביש."

הנאשם, שלפני הכניסה לצומת וההשתלבות עם רחוב ש"י עגנון היה מוצב תמרור ב-36 בכיוון נסיעתו ("תן זכות קדימה") -תצלום 5 בת/3, לא נכנס בזהירות הנדרשת לרחוב הצולב, ובעת שסטה מנתיב נסיעתו פגע באופניים שהיו לפניו בדרך. זוית הרכב כפי שמצאה בטוויי בתצלום 24 בת/9, וכך בשחזור נסיעה לאחור מבלי להזיז את הגה הרכב - והרכב חצה את קו ההפרדה הלבן הרצוף (תצלום 21 בת/8).

מתצלומי הנזקים, מעדות הנאשם על פעולותיו עובר לתאונה אני קובע כי הנאשם נכשל בחובתו לנהוג בזהירות כלפי כל

עוברי הדרך האחרים ובכשלונו זה - פגע ברוכב האופניים.

ראיתי לנגד עיניי כי הרוכב נהג בחוסר זהירות ולעניין זה ראה עדותו של העד יצחקי רום. אלא שברשלנות הרוכב לא היה כדי לנתק את הקשר הסיבתי לגרם התאונה.

הן לפי התרשים, הן לפי דוח הבוחן והן לפי התצלומים, ניתן לראות כי שדה הראיה לרכב הנאשם - לפניו - היה פתוח לחלוטין (100 מטר לפי דוח בוחן - ת/14)

וכן שדה ראייה פתוח לצד שמאל - שם היה הרוכב. (60 מטר לפי דוח בוחן - ת/14).

החובה כלפי רוכבי האופניים מקפלת בתוכה גם את האפשרות שלפי אופן נהיגתם יש ויסטו מנתיב נסיעתם. שמירת המרחק מהם צריכה להיות כזו - שלא יפגעו.

סוף דבר על סמך הראיות שהוצגו בפניי אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח , 29 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים